

הצבע קובע

המאפרת יהודית אוסובסקי מעניקה עיצוב אחרון לפניו של שימעון פרס. כל אחד מהמועמדים הביא עימו מאפרת אישית, ולא נתן אומון במאפרות האולפן. על פניו של פרס ההבעה שאיפיינה אותו לפני, בזמן ואחרי העימות: קפוא ומתוח. "מה אפשר לומר בדקותיים?" התלונן.

צלמו עוד!

ביקש בגין מן הצלמים שעתו לצלמו, מחובק עם בתו, בתום העימות. אווירה אופטימית שררה בקרב אנשי הליכוד ובני מישפחת בגין, אחרי צילום המישדר. בגין עצמו הירבה בהצהרות לעיתונאים, דברי שבח למנחה ולאופי התרבותי של הוויכוח. הוא היה משוכנע שיריבו פרס היה חלש יותר.

הגידו כן

ל"קנט", שימעון פרס אחרי העימות, בתום צפייה בהקרנה חוזרת של הסרט, כשביטחונו העצמי המפורסם החל שב אליו. בזמן ההקרנה הירבה פרס לעשן סיגריות כששלישו הצבאי, אריה בראון, אץ להגישן לו.

כס שלא ייכנסו איש לדיברי חברו, "מוסי כס", השיב בגין, "אין קריאות ביניים". גם בנושא הזמנים התקשו השניים להצטמצם, ולא אחת נאלצו הצלמים לסמן להם כתנועות עצבניות ובשלטים גדולי לים: "נא לסיים". בגין היה חופשי וחש עצמו כדג במים, תקף, התמקח עם המנחה על זכות התגובה (מאוחר יותר הוא התר נצל לפני שייקה והודה שטעה), וניגש בסוף העימות ללחוץ את ידי מעומתו. "נכנסנו יריבים פוליטיים וידידים אישיים, ויצאנו ידידים — אך יריבים פוליטיים", הכריז. הם החליפו מחמאות גינטלמניות הדדיות, ולא חסכו שבחים מבן-פורת על ההגחייה האינטליגנטית. "שאלות יפות מאד, ישעיהו" הטעים בגין, שעה שאנשי שני המטות פרצו פנימה.

פרס פנה להסתודד עם יוסי שריד, שי העיר: "היית בסדר, שמעון השאלה של הרי שנייה הייתה קצת חלשה, אבל השאר — מאה אחוז". אנשי בגין ניראו צהלים, הירבו להחמיא למנהיגם, וזה לא חסך בחידודי-לשון. "הוא הכניס סיפריה שלי מה, ולא השתמש בה. מרוב מתח הוא שכח את עצמו" אמר על יריבו.

בפמליית פרס שררה אווירת איפוק. אבי-יה היה פנו לחזות בהצגה שנייה של הרי סרט. פרס נכנס לחדר-ההקרנה, אך בגין ויתר ונסע לתל-אביב. במהלך ההקרנה החוזרת חי פרס את השידור מחדש, הוא הינהן בראשו כל אימת שניראה לו כי דבריו משכנעים, חייך לכל בדיחה של עצמו, והצית סיגריה חדשה בכל פעם שיריבו דיבר. שלישו, אריה בראון, דאג להגיש לו את חפיסת הסיגריות והמצית, כשמבטי-הערצה על פניו. הסריט הסתיים, פרס, מרוצה ובטוח-בעצמו, זינק החוצה, הגורילות שלו פילסו לו דרך. בעוד שעות ספורות עתיד היה העם לחזות בהצגה הרי שלישית ולשפוט מי יהיה השחקן הטוב ביותר לארבע השנים הבאות.

החיננית

נירה, מזכירתו של פרס, שהיא חיילת בשירות חובה, משכה תשומת-לב רבה בשל יופיה השובה-עין. הופעתם של חיי לים במדים בפמליית פרס צרמה לרבים.

הביטחון שלפני

העימות הישיר הראשון בתולדות מערכות הבחירות בישראל, שצולם והוקרן בטלוויזיה לפני כמיליון ורבע צופים, בלט אצל בגין במיוחד. כאן הוא נראה עם בתו ועם אשתו עליזה, שאותן הציג לפני הקהל הרב. פרס הגיע עם פמליה של אנשי-צבא אך ללא בני-מישפחה.